

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นพนักงานบริษัทไทยแท็งค์ เทอร์มินัล จำกัด ที่มีต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน 3 ด้าน คือ ด้านนโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและด้านความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพการสมรส และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของพนักงานบริษัทไทยแท็งค์

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 61 คน คิดเป็นร้อยละ 76.3 เป็นเพศหญิง 19 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี 23 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีอายุระหว่าง 31-40 ปี 50 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5 มีอายุระหว่าง 41 ปีขึ้นไป 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ระดับปวช.-ปวส. อาชีวะ 30 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ระดับปริญญาตรี 34 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท 15 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 รายได้ 10,001 – 20,000 บาท 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 รายได้ 20,001 – 30,000 บาท 24 คน คิดเป็นร้อยละ 30 รายได้มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป 14 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 มีสถานภาพการสมรสเป็นโสด 34 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 แต่งงาน/อยู่ด้วยกันยังไม่มีบุตร 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.3 แต่งงานและมีบุตร 32 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 หย่า/หม้าย/แยกกันอยู่ 5 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 1 ปี 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 มีประสบการณ์การทำงาน 2-5 ปี 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 และประสบการณ์การทำงาน มี 11 ปีขึ้นไป 27 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านนโยบาย มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด โดยโรงงานมีการกำหนดระเบียบ นโยบายความปลอดภัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก ลำดับสองคือ โรงงานมีหน่วยงานที่รับผิดชอบกฎระเบียบความปลอดภัย ลำดับสามคือ โรงงานมีการตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติตามความปลอดภัยตามกฎหมาย ลำดับสี่คือ โรงงานมีแผนพัฒนาและฝึกอบรมที่ชัดเจน และลำดับห้าคือ โรงงานมีป้ายกิจกรรมความปลอดภัย

ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.47 โดยโรงงานมีการจัดอุปกรณ์ป้องกัน ความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น หมวกนิรภัย, แวนตา, รองเท้า Safety มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเป็นอันดับแรก อันดับสองคือ โรงงานมีการตรวจสอบสถานที่เก็บ สารเคมีและซื้อเครื่องป้องกันอันตราย อันดับสามคือ โรงงานมีระบบขนส่งวัสดุพิษ ุ่ กระบวนการผลิตที่ปลอดภัยอันดับสี่คือ โรงงานมีการตรวจเช็คอุปกรณ์ด้านความปลอดภัยของเครื่องจักร และอันดับห้า คือ โรงงานมีการตรวจสภาพแวดล้อมด้านกายภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น แสงสว่าง, เสียง, อุณหภูมิ

ด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง เท่ากับ 3.34 โดย โรงงานมีเครื่องจักรที่สมบูรณ์พร้อมปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นอันดับแรก อันดับสองคือ โรงงานมีระบบการป้องกันเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสม อันดับสามคือ โรงงานมีเอกสารตรวจเช็คเครื่องจักรก่อนการผลิตประจำวัน อันดับสี่คือ โรงงานมีป้ายบอกจุดอันตรายของเครื่องจักรครบถ้วน และอันดับห้าคือ โรงงานไม่มีจุดเสี่ยงภัยในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท้ทั้ง

พนักงานของบริษัทไทยแท้ก็มีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านอายุ พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมแตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพนักงานที่มีอายุ 31-40 ปีมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัย ในด้านนโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงาน น้อยกว่า พนักงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป

ด้านระดับการศึกษา พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ยกเว้นด้านนโยบายซึ่งมีความแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ โดย ด้านนโยบาย พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับระดับปวช.-ปวส.อาชีวะ มีความรู้สึกในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานด้านสภาพแวดล้อม น้อยกว่า พนักงานที่มี

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับปวช.-ปวส.อาชีวะ มีความรู้สึกในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงาน ด้านสภาพแวดล้อม น้อยกว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี ด้านความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับปวช.-ปวส.อาชีวะ มีความรู้สึกปลอดภัยในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงาน ด้านความปลอดภัยในการทำงาน น้อยกว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาและพนักงานที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านสถานภาพการสมรส พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาถึงความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท็งค์มีประเด็นที่สำคัญดังนี้
 ความคิดเห็นของพนักงานบริษัทไทยแท็งค์เทอร์มินัลจำกัดที่มีต่อความปลอดภัยในการทำงาน

1. ด้านนโยบาย พบว่า พนักงานบริษัท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในเรื่องการกำหนดระเบียบนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน อยู่ในระดับมากสาเหตุอาจเป็นเพราะ ทุกบริษัทต้องการให้องค์กรมีระบบและความปลอดภัยในการทำงานการกำหนดระเบียบนโยบายความปลอดภัยในการทำงานจึงเป็นเสมือนจุดเริ่มต้นของความพร้อมในการทำงานซึ่งสอดคล้องกับคุณภาพชีวิตในการทำงาน (Quality of Working Life : QWL) ของเราทุกคนมีความสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีพอย่างมีคุณภาพ สิ่งที่จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราทุกคนให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้น คุณภาพชีวิต และ ความปลอดภัย ในที่ทำงานจึงเป็นของคู่กัน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร พนักงาน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะต้องพยายามทำให้เกิดขึ้นเพื่อให้ อุบัติเหตุเป็นศูนย์ (Zero Accident) อันเป็นการสงวนรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรมนุษย์และเศรษฐกิจของไทยอย่างยั่งยืน

2. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในเรื่อง โรงงานมีการตรวจสถานที่เก็บ สารเคมีและซื้อเครื่องป้องกันอันตรายมีการ

ตรวจสภาพแวดล้อมด้านกายภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น แสงสว่าง , เสียง , อุณหภูมิ มีการตรวจเช็คอุปกรณ์ ด้านความปลอดภัยของเครื่องจักรมีระบบขนส่งวัตถุดิบสู่มีการจัดอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น หมวกนิรภัย, แว่นตา, รองเท้า Safety ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง สาเหตุอาจเป็นเพราะ ในเรื่องปัญหาของโรงงานเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ รวมถึงปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ผิดปกติไป การแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานต่างๆ นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการวางแผนดำเนินการอย่างมีระบบระเบียบและมีแบบแผนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรในการดำเนินการและงบประมาณเป็นต้น และวัตถุประสงค์หลักของการวางแผนควบคุมป้องกันอุบัติเหตุการบาดเจ็บจากการทำงานคือการควบคุมอันตรายจากการทำงานเพื่อหาทางลดสถิติอุบัติเหตุหรือกำจัดสาเหตุของอุบัติเหตุโดยที่วิทยา อยู่สุข (2533, หน้า 24) ได้กล่าวว่าในการบริหารทางด้านการควบคุม สภาพอันตรายจากการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของบ็อบ ฟิเรนซ์ (Firenze System Model) ได้อธิบายแนวคิดรูปแบบระบบความปลอดภัยว่า การศึกษาเรื่องสาเหตุของอุบัติเหตุจะต้องศึกษาองค์ประกอบทั้งระบบซึ่งมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน องค์ประกอบดังกล่าวประกอบด้วยคน (Man) เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อม (Environment) ซึ่งความสำคัญขององค์ประกอบที่เป็นสาเหตุ ของอุบัติเหตุแต่ละองค์ประกอบมีความสำคัญต่อการตัดสินใจในการผลิตงาน (Task) และการเกิดอุบัติเหตุ (Accident)

3. ด้านความปลอดภัยในการทำงาน พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในเรื่อง ความสมบูรณ์ของเครื่องจักรที่พร้อมปฏิบัติงานและมีระบบการป้องกันเหตุฉุกเฉินที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิดา ภัทราราวพันธ์ (2542, บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้ระบบบริหารความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงความหมายและขอบเขตของกระบวนการบริหารความปลอดภัย เพื่อให้เป็นแนวทางแก่บริษัทอื่นๆ ให้สามารถนำกระบวนการบริหารความปลอดภัยเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อปรับปรุงระบบความปลอดภัยในโรงงาน ขอบเขตการศึกษาได้มุ่งเน้นให้เข้าใจถึงกิจกรรมต่างๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการอันได้แก่ การประเมินอันตราย โปรแกรมการป้องกัน โปรแกรมรับมือฉุกเฉิน ซึ่งจะเป็นการเพิ่มความปลอดภัยแก่ตัวพนักงานเอง และชุมชนทั้งยังช่วยการทำลายสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้จากการศึกษาและค้นคว้าความสำเร็จ ของระบบบริหารความปลอดภัยนี้ขึ้นอยู่กับผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีความเป็นผู้นำ สนับสนุนและ จัดตั้งงบประมาณกำลังคน การฝึกอบรม รวมไปถึง วางกำหนดเวลาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ พนักงานแต่ละคนก็ต้องเข้าใจหน้าที่ของตนในระบบนี้และปฏิบัติอย่างถูกต้อง รวมไปถึงการจัดเก็บเอกสารการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ซึ่งประโยชน์ที่บริษัทจะได้รับจะอยู่ในรูปของ การลดอันตรายร้ายแรง การลด

การบาดเจ็บ การลดผลิตภัณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน การลดเครื่องจักรเสีย หรือ เวลาสูญเปล่าเพิ่มขวัญและกำลังใจพนักงาน การลดค่าเสียโอกาส ช่วยสร้างภาพพจน์ความรับผิดชอบขององค์กรต่อพนักงานภายในองค์กร ต่อองค์กรเอง และต่อสังคม

การเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของพนักงานของบริษัทไทยแห่งค้ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ และประสบการณ์การทำงาน ซึ่งมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

พนักงานของบริษัทไทยแห่งค้ เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เหตุผลอาจเป็นเพราะ ความปลอดภัยในการทำงานจะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยปัจจัยหลายตัว ปัจจัยที่สำคัญที่สุดตัวหนึ่งก็คือ คนหรือพนักงานปฏิบัติงาน ซึ่งจากทฤษฎีรูปแบบระบบความปลอดภัยของบ็อบไฟเรนซ์ (Firenze System Model) ได้อธิบายแนวคิดรูปแบบระบบความปลอดภัยว่า ในการผลิตงานหรือผลิตงานในแต่ละชิ้น ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องตัดสินใจ (Decision) เลือกรูปแบบปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย แต่การตัดสินใจการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละครั้งนั้นย่อมมีความเสี่ยง (Risk) แอบแฝงอยู่เสมอ ดังนั้นในการตัดสินใจแต่ละครั้งผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีข้อมูลข่าวสาร (Information) ที่เพียงพอ ถ้าหากข้อมูลข่าวสารถูกต้องก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นผิดพลาดหรือมีความเสี่ยงสูง และทำให้เกิดความล้มเหลวในการทำงาน ซึ่งอาจจะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุหรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานได้ โดยผู้ปฏิบัติงานจะต้องทำงานสัมพันธ์กับปัจจัยอุปกรณ์เครื่องจักร (Machine) และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน โดยอุปกรณ์เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตจะต้องมีความพร้อม ปราศจากข้อผิดพลาด และสภาพการทำงานหรือสิ่งแวดล้อมในการทำงานจะเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ เช่น ทำงานอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมที่มีสารพิษฟุ้งกระจาย แสงจ้าในขณะที่ปฏิบัติงาน เป็นต้น ดังนั้นจึงเห็นได้ว่า ความปลอดภัยในการทำงานขึ้นอยู่กับปัจจัยทั้งสามตัวที่สัมพันธ์กันอยู่ ไม่ว่า คนหรือผู้ปฏิบัติงานแม้จะมีสติปัญญาความรู้ที่ฉลาด มีการฝึกอบรมอย่างดี มีข้อมูลข่าวสารพร้อมเพียง แต่ภายใต้การทำงานในสภาวะแวดล้อมหนึ่งคนอาจมีโอกาทำงานหรือตัดสินใจผิดพลาดซึ่งจะนำไปสู่อุบัติเหตุได้เช่นกันทั้งเพศหญิงและเพศชาย

ในด้านอายุ พบว่า พนักงานที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัย ในด้านนโยบาย ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และด้านความปลอดภัยในการทำงาน น้อยกว่าพนักงานที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป เหตุผลอาจเป็นเพราะว่า ด้วยวัยวุฒิที่สูงกว่า มีการตัดสินใจที่ดีกว่าอาจทำให้สามารถทำงานได้อย่างปลอดภัยกว่าโดยจากแนวคิดพื้นฐานการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ของวิทยา อยู่สุข (2533) ที่กล่าวไว้ว่า ความปลอดภัยในการทำงานต้องขึ้นอยู่กับการมีระบบการฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานก่อนเข้าทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้บุคลากรที่ดี มีประสิทธิภาพ

ในการทำงาน มีการคัดเลือกพนักงานที่มีความรู้ความสามารถให้เหมาะสมกับสภาพของงานเพราะถ้าหากจะมีการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตจะสามารถยกระดับ พนักงานชุดเดิมขึ้นมาได้หรืออาจมีการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติงานขึ้นมาอยู่ในระดับสูงขึ้นได้ นอกจากนี้ในการวางแผนงานในการส่งเสริมความก้าวหน้าของผู้ปฏิบัติงาน ป้องกันการย้ายงาน และการเปลี่ยนงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้ความสามารถ ส่วนใหญ่แล้วมักจะดูในด้านอายุเป็นสำคัญ ซึ่งส่งผลให้ผู้ที่อายุมากกว่า หรือมีประสบการณ์ทำงานมากกว่า มีการตัดสินใจดีกว่า ย่อมได้รับคัดเลือกให้ได้รับตำแหน่งสูงกว่า เพื่อการควบคุมความปลอดภัยในการทำงาน

ด้านระดับการศึกษา พบว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับระดับปวช.-ปวส.อาชีวะ มีความรู้ลึกในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงานด้านสภาพแวดล้อมและด้านความปลอดภัยในการทำงาน น้อยกว่า พนักงานที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรี เหตุผลอาจเป็นเพราะในการศึกษานั้น หากเรียนในด้านการจัดการอุตสาหกรรมและทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมนั้น ความปลอดภัยในการทำงานเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่ถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตร เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญต่อชีวิต และเรายังพบว่า ยิ่งการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป ยิ่งเน้นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น โดยมีการศึกษาถึงระบบความปลอดภัยที่ลึกซึ้งขึ้น จึงทำให้พนักงานที่มีการศึกษาในระดับสูงๆ ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาความปลอดภัยในการทำงานมากกว่า โดยเฉพาะในด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และความปลอดภัยในการทำงาน เช่น ป้ายบอกจุดอันตรายของเครื่องจักร ตัวเครื่องจักรหรือระบบ การป้องกันเหตุฉุกเฉิน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญต่อการทำงานในทุกๆ วันนั่นเอง

สำหรับในด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้านสถานภาพการสมรส และด้านประสบการณ์การทำงาน พบว่า พนักงานมีความคิดเห็นต่อระบบความปลอดภัยในการทำงาน โดยรวมและรายด้านพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เหตุผลอาจเป็นเพราะความปลอดภัยในการทำงานหรือการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานนั้น ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรง คือ คน และสิ่งแวดลอมเป็นสำคัญ โดยคนนั้น ความปลอดภัยในการทำงานจะขึ้นอยู่กับตัวบุคคล เช่น ลักษณะการทำงานสะอาดหรือไม่ ประมาทหรือไม่ ลักษณะนิสัยของคน เช่น ความดันสูงหรือความชอบเสียงมากน้อยแค่ไหน หรืออาจเป็นเพราะความผิดปกติของร่างกายที่ทำให้ไม่สามารถทำงานได้อย่างคล่องตัวเท่าที่ควรจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุ โดยสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีโดมิโนที่กล่าวไว้ว่า การบาดเจ็บและความเสียหายต่างๆ เป็นผลที่สืบเนื่องโดยตรงมาจากอุบัติเหตุ และอุบัติเหตุเป็นผลมาจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัย เปรียบได้เหมือนตัวโดมิโนที่เรียงกันอยู่ 5 ตัวไว้ด้วยกัน เมื่อตัวที่หนึ่งล้มย่อมมีผลทำให้ตัวโดมิโนถัดไปล้มตามกันไปด้วย ตัวโดมิโนทั้ง 5 ตัว ได้แก่ โดมิโนตัวที่ 1 บรรพบุรุษและสิ่งแวดลอมทางสังคม (Ancestry and Social Environment) สิ่งแวดลอมทางสังคม

และการปฏิบัติสืบทอดกันมาจากอดีตทำให้แต่ละบุคคลมีพฤติกรรมที่แสดงออกมาต่างๆ กัน เช่น ความสะเพร่าประมาทเลินเล่อ ขาดความคิดไตร่ตรอง ความตื้อดิ่ง ดันทุรัง ความชอบในการเสี่ยงอันตราย ความตระหนี่เหนียวแน่นเห็นแก่เงิน และลักษณะอื่น ๆ ที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ เป็นต้น โดมิโนตัวที่ 2 ความผิดพลาดของบุคคล (Fault of Person) สุขภาพจิตและสิ่งแวดล้อมทางสังคม เป็นสาเหตุทำให้เกิดความผิดพลาดของบุคคล เช่น การปฏิบัติงานโดยขาดความขี้คิด อารมณ์รุนแรง ประสาทอ่อนไหวง่าย ความตื่นเต้น ขาดความรอบคอบ และเพิกเฉยต่อการกระทำที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น ซึ่งความผิดพลาดเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อให้เกิดการกระทำที่ไม่ปลอดภัย และทำให้เครื่องจักรและการทำงานต้องอยู่ในสภาพหรือสภาวะที่เป็นอันตราย โดมิโนตัวที่ 3 การกระทำที่ไม่ปลอดภัยและหรือสภาพเครื่องจักรหรือสภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตราย (Unsafe Act Mechanical or Physical Hazard) ตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยของบุคคล เช่น ยืนทำงาน ภายใต้น้ำหนักที่แขวนอยู่ การติดเครื่องยนต์โดยไม่แจ้งหรือเตือน ชอบหยอกล้อเล่น ถอดเซฟการ์ด เครื่องจักรออก เป็นต้น ตัวอย่างสภาพเครื่องจักรหรือสภาวะแวดล้อมที่เป็นอันตรายเช่น ขาดเครื่องป้องกันจุดอันตรายหรือจุดที่มีการเคลื่อนที่ไม่มีรั้วกั้น เสียงดังเกินไป แสงสว่างไม่เพียงพอ การระบายอากาศไม่ดี เป็นต้น สิ่งที่เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยจะเป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุ โดมิโนตัวที่ 4 การเกิดอุบัติเหตุ (Accident) เหตุการณ์ที่มีสาเหตุปัจจัยทั้ง 3 ลำดับมาแล้วย่อมส่งผลให้เกิดอุบัติการณ์ เช่น ตกจากที่สูง ลื่นหกล้ม เดินสะดุด สิ่งของหล่นจากที่สูง วัตถุกระเด็นใส่ ถูกวัตถุวิ่งชนกระแทก หนีบ หรือตัด เป็นต้น ซึ่งอุบัติการณ์เหล่านี้จะเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บ และ โดมิโนตัวที่ 5 การบาดเจ็บ (Injury) ตัวอย่าง บาดเจ็บที่เกิดกับอวัยวะบางส่วนของร่างกาย เช่น กระดูกหักหรือแตก เคล็ดขัดยอก แผล ลึกลับ แผล ไฟไหม้ เป็นต้น การบาดเจ็บเหล่านี้เป็นผลโดยตรงจากการเกิดอุบัติเหตุ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. บริษัทควรเน้นในด้านความปลอดภัยในการทำงาน มากขึ้น โดยเฉพาะในเรื่อง ป้ายบอกจุดอันตรายของ เครื่องจักรครบถ้วนและเอกสารตรวจเช็คเครื่องจักรก่อนการผลิตประจำวัน เพราะเป็นเรื่องที่พนักงานมีความคิดเห็นต่ำสุด
2. บริษัทควรมีการจัดการด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยควรมีการจัดการอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยส่วนบุคคล เช่น หมวกนิรภัย, แวนตา , รองเท้า Safety ให้ดีขึ้น และมีคุณภาพมากขึ้นกว่าเดิม เพราะเป็นส่วนสำคัญในการทำงานอย่างปลอดภัย
3. บริษัทควรจัดทำป้ายกิจกรรมความปลอดภัย และในด้านนโยบายควรมีแผนพัฒนาและ

ฝึกอบรมที่ชัดเจน และควรมีการตรวจสอบและติดตามผลการปฏิบัติตามกลยุทธ์ตามกฎหมายให้
ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับระบบการรักษาความปลอดภัยในโรงงานที่ได้มาตรฐาน หรือศึกษาเปรียบเทียบกับบริษัทที่มีระบบความปลอดภัยในการทำงานระดับสูง เช่น ระบบการทำงานของบริษัทโตโยต้า หรือบริษัทเจอร์เนอร์รัล มอเตอร์
2. ควรทำการศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุในการทำงาน และแนวทางในการป้องกันแก้ไขที่เป็นไปได้ และสามารถทำได้
3. ควรทำการศึกษาความต้องการและความพึงพอใจของพนักงานที่มีต่อระบบการรักษาความปลอดภัยในการทำงาน เช่น การฝึกอบรมประจำปี การนำเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาใช้ในการทำงาน และการควบคุมการทำงานที่ได้มาตรฐาน